

Και τώρα τι ζητώ στα χαμομηλία μπερδεμένος
σαν μια τυφλή χρυσομυγα που αργοπεθαινει;
Επεσαν κ• οι τελευταίοι θύσανοι ματιών
εκλιπαρώντας τη σεληνη.

Επιστρέφω μέσα στην ακραντη νυχτα με τρενο
επιστρέφω μανιταρι και μεδουσα καιγοντας

μπαλλες μικρες ξεθωριασμενο αιμα,
τα μαλλια και τα φλαουτα των νεκρων-
φλεβες που κυκλωνουν το σπιτι.

Pero ahora ¿qué busco entre las margaritas / como un ciego
abejorro que agoniza? / han caído además las últimas crestas de
los ojos / suplicando a la luna. / Regreso por la noche immaculada
en tren / regreso seta y medusa ardiente. / pelotitas de sangre
sin color, / el pelo y la flauta de los muertos- / venas que
circundan la casa.

